

12:00
DØRENE ÅBNES

12.30
FROKOST OG
PRISUDDDELING

KONFERENCIERS

FORRET

HOVEDRET

DESSERT

ca 16:20
TAK FOR I DAG

PROGRAM

Velkomstdrink

Velkomst v/Ole Dreyer

Line Kirsten Nikolajsen &
Adnan Al-Adhami

Carpaccio Di Carciofi

- artiskok carpaccio, parmesan & mynte

Panzanella

- toskansk brødsalat med tomat, capers,
oliven & løg

Hertil et glas vin

Capunti Allo Scoglio

- håndlavet kort pasta Vongole i
jomfruhummer/tomat bisque

Hertil et glas vin

Bongo

- bignée med fyld af chantilly creme,
dypet i mørk chokolade

MUSIKFORLÆGGERNES

ÆRESPRIS 2023

LISE CABLE

FRA PUNKENBORG TIL
EUROVISIONENS TINDER

*Den gode sang er hendes mål,
og på sin vej dertil har hun optrådt
på utallige rockscener i spidsen for
Miss B. Haven og er blevet fortolket af
Sanne Salomonsen og Kim Larsen*

Af Jan Poulsen

For præcis ti år siden – i foråret 2013 – gik Lise Cabble rundt og var mere spændt end normalt. Hun havde nok engang haft en finger med i spillet i det års vinder af Det Danske Melodi Grand Prix, sangen *Only Teardrops*, som den 19-årige Emmelie de Forest havde sunget til en sikker sejr i januar og dermed sikret sig den eftertragtede billet til Eurovision Song Contest, der det år fandt sted i maj i Malmö Arena i Sverige.

Det var ikke nyt for Lise Cabble at have en sang med i den europæiske sangkonkurrence. Det havde hun haft to gange før; i 1995 havde Aud Wilken sunget en flot femteplads hjem til Danmark med den inciterende og ret grand prix-atypiske *Fra Mols til Skagen*, som Cabble havde skrevet sammen med sin kollega i Miss B. Haven, trommeslageren Mette Mathiesen. Og i 2011 havde bandet A Friend In London gentaget kunststykket og ligeledes hevet en flot femteplads hjem til Danmark for sangen *New Tomorrow*, skrevet af Lise Cabble og Jakob Glæsner.

Det nye for Lise Cabble i 2013 var, at forventningerne til dét års sang var større. Ikke bare fra de danske kommentatorer, sofaeksperter og grand prix-fans, som traditionen tro var dygtige til at banke en stemning op forud for hvert års show, men flere udenlandske eksperter og bookmakere havde også spået *Only Teardrops* gode vinderchancer. Lise Cabble havde skrevet sangen sammen med Julia Fabrin og Thomas Stengaard, og tredje gang skulle altså vise sig at være lykkens gang, da *Only Teardrops* strøg helt til tops i konkurrencen. Emmelie de Forest kunne således skrive sig ind i dansk musikhistorie ved at være den kun tredje artist i Eurovision Song Contests næsten 60 år lange historie, som hev den fornemme pris hjem til Danmark; kun Grethe og Jørgen Ingmann og Brødrene Olsen havde tidligere vundet konkurrencen, da de i henholdsvis 1963 og 2000 repræsenterede de rød-hvide farver med *Dansevisen* og *Fly On The Wings Of Love*.

Lise Cabble var både glad og stolt. Og inderst inde måske også en lille smule overrasket over, at det var lykkedes at vinde den største internationale sangkonkurrence, som blev set af 170 millioner tv-seere verden over. Også selvom det altid havde ligget i kortene, at Lise skulle være musiker.

Ret tidligt fik hun en guitar og begyndte som 14-årig at skrive sine egne sange. Hun var besat af The Rolling Stones og navnlig Mick Jagger i 1970'erne, hvor også David Bowie blev indlemmet i hendes personlige panteon. I 1978 fandt hun sammen med andre unge kvinder og dannede et band med det i dag lidt spøjse navn Band Yt, men dengang – midt i en punktid – skilte

navnet sig ikke ud. Nogle vil måske endda sige, at det var passende, da bandet ikke rigtigt mindede om andet på den danske scene. Der havde været bands udelukkende med kvinder før, og to meget populære var Hos Anna med søstre Hanne og Lotte Rømer samt århusianske Shit & Chanel med Lis Sørensen og Anne Linnet på holdet, men Band Yt var anderledes. Musikerne var relativt ubeskrevne, og deres musik lød ikke som hos de andre bands. Lise Cabble kom ikke med eksamensbevis fra Joni Mitchell-skolen, men trak i stedet veksler på britisk rock, gerne med glam-elementer, og med Roxy Music og netop David Bowie som toneangivende forbilleder; ja, faktisk havde de hans sang *Rebel Rebel* på repertoire til deres koncerter.

Dem var der flere af, især til kvindepolitiske arrangementer i København, men Band Yt blev også inviteret inden for i Huset i Magstræde i februar 1979, hvor Musikcafeen lagde scene til tre aftener med nogle af landets første punkbands: Sods, Elektrochok og Lost Kids. Som opvarmning for Elektrochok spillede Band Yt for et nyt publikum, som måske var søgt mod Huset oven på den megen omtale af punk, der var i medierne i netop de februardage, da Sods udgav deres debutplade **Minutes To Go**; landets første punk-lp.

Lise Cabble og Band Yt havde indtil da ikke spillet til nogle punkkoncerter, men forklaringen var ligetil. Sods og Band Yt var venner. Eller rettere: Lise Cabble kendte de fire medlemmer af Sods, da hun var flyttet ind til sin daværende kæreste i en gammel og slidt ejendom i Store Kongensgade 61, et ejendoms-mæglerstenkast fra Ama-

lienborg. Bygningen bestod af små og relativt billige klubværelser, hvor alle fire Sods-medlemmer og nogle af deres venner boede, og derfor blev den i daglig tale omtalt som *Punkenborg*.

Lise blev del af miljøet omkring Sods, hvor flere i dag husker hende allerede dengang som meget beslutsom og målrettet, når det gjaldt musikken. Hun ville sin musik, også selvom det krævede timer, dage og måneder at komponere sange, skrive og redigere tekster og bagefter øve og måske raffinere udtrykket. Nogle kunne og ville se det som afsavn af andre ting, men ikke Lise, som netop havde tilvalgt musikken. Den betød alverden for hende, og derfor sad hun ofte alene på værelset og arbejdede, imens hendes musikalske ambitioner voksede. Som up-coming amatørband var det dog tæt på umuligt at få jobs på landets spillesteder, da det krævede mindst et demobånd at kunne sende rundt, og i en tid uden computere og hjemmestudier var det utænkeligt at indspille et bånd, da det krævede en større udskrivning at booke et studie.

Band Yt blev siden til Clinic Q og stadig med Lise Cabble i spidsen som sanger og guitarist, men nu med større ambitioner. Medlemmerne havde uaglært arbejde ved siden af musikken og tog gerne ekstravagter for at tjene penge til musikken, og flere af vennerne fra dengang husker også, hvordan de unge kvinder tog ud for at spille spontant på nogle af de mere befærdede gader og pladser i København. Et velkendt repertoire af populære sange fra Dansktoppens gyldne år fra 1968-77 gav klingende mønt i bandkassen, så der blev råd til at gå i studiet. Clinic Q indspillede flere demobånd i 1981-82

Foto: Kennet Havgaard

med overvejende egne numre, og ihærdigheden bar frugt. På et tidspunkt fik bandet en føler fra det store internationale pladeselskab CBS, som var interesseret i at få de unge kvinder i stald.

Oceaner af timer med hårdt arbejde i øvelokalet og på værelset med at skrive sange havde således endelig båret frugt. Lise Cabble fik sin første pladekontrakt.

Med Flemming Rasmussen som tekniker indspillede hun og bandet albummet *Aye* i 1982, som ved udgivelsen i starten af 1983 fik en del opmærksomhed. Kritikernes dom var lidt blandet, men ingen kunne løbe fra, at Clinic Q havde kant og var et frisk pust på musikscenen, da bandets udtryk lå langt fra det, der dominerede herhjemme, og som senere blev kendt som dansk 80'er-pop og -rock.

Dansk musik var med få undtagelser dengang dansksproget. Det var, som om tiden dikterede danske tekster, hvis et større publikum skulle i tale, og måske betød det noget for Clinic Q's udbredelse? Vi ved det ikke, men faktum er, at til trods for at Lise Cabble turnerede landet tyndt med Clinic Q og såmænd også prøvede lykken i flere europæiske lande, fandt bandet aldrig det publikum, som pladeselskabet forventede og vel heller ikke det, som l'pen fortjente? Pladekontrakten blev ikke forlænget.

Det var en kæp i hjulet, men der skulle mere til at knockoute et hold musikere, der var vant til modvind, så de skrev i stedet kontrakt med det mindre og helt nye danske pladeselskab It's Magic. Der blev samtidig rokeret lidt rundt i både besætning

og opstilling, navnet blev til Miss B. Haven i 1986, og for at fuldende transformationen gik bandet delvist bort fra det engelske sprog for i stedet også at synge på vores modersmål.

Næppe var det nye navn annonceret, før offentligheden blev præsenteret for en single med Lise Cabbles *Alt er dit* på a-siden og en frisk fortolkning af Dolly Partons klassiker *Jolene* på b-siden. Singlen blev godt modtaget, og ikke mindst bandets beslutning om at synge på dansk lovede godt for Miss B. Havens første eponyme album, der ramte pladebutikkerne i maj 1987. Ni slidstærke, poetiske sange i alt, seks på dansk og tre på engelsk, og både publikum og kritikere var vilde, især med sangene *Bliv sammen med mig* og *Coco*. I tidens førende musikblad MM blev bandet udråbt til Årets Nye Håb og Lise Cabble til Årets Sangerinde, og B.T.s læsere kårede Miss B. Haven som Årets Nye Band.

Næppe var kalenderen for 1988 taget i brug, før Miss B. Haven drog på turné i Frankrig, hvor bandet fik udsendt en engelsksproget single, lige som debutalbummet blev sluppet dernede – og siden i andre europæiske lande – med nye engelske vokaler med titlen **Ice On Fire**.

Samme efterår udsendte bandet allerede dets anden lp herhjemme, *On Honeymoon*, med ti nye sange; otte på dansk og to på engelsk, og igen var modtagelsen god, og navnlig *Suzanne* gjorde det godt i det danske radioland. Bandets gennemslagskraft blev på ny bemærket i udlandet, og fra England viste selskabet east-west, som var en del af Warner-koncernen, interesse for de danske kvinder. Bandet flyttede

for en periode til London og indspillede med sværvægteren Jeff Lynne – kendt fra ELO og supergruppen Traveling Wilburys med Bob Dylan, George Harrison, Roy Orbison og Tom Petty – som producer et udvalg af sange fra de to dansksprogede lper.

Det internationale album fik titlen *Nobody's Angel*, men de mange timer i studiet og den store indsats i det hele taget blev ikke afspejlet i pladesalg og hitlistelaceringer. Modtagelsen var reserveret, og da det ikke ligefrem havde været nogen dans på roser for Miss B. Haven at arbejde med et stort multinationalt selskab, hvor det forventes, at artisterne retter ind efter de til enhver tid gældende paradigmer og luner, stoppede eventyret kort efter. Selskabet havde muligvis ikke aflæst det danske band godt nok, for det lidt skæve og kantede, det egensindige og det underspillede kunne ikke erstattes af nyt moderigtigt kluns, styling og dyre videoer.

Tilbage i Danmark fik bandet en ny pladekontrakt med Medley og udgav i 1991 albummet **Mellem hjerter og spar**, der kastede tre hits af sig, *Til sommer*, *Vent til vi ses igen* og *Jeg bor i november*, mens kvinderne turnerede rundt i landet med afstikkere ind imellem til nogle af vores nabolande. Dét album blev også indspillet i en engelsksproget version og udsendt under titlen **Miss B. Haven** i 1993 med nogle af sangene remixet af Richard Gottelher, som kunne stave til h-i-t og blandt andet havde produceret Blondie og Go-Go's, men lige lidt skete der.

Det var en deja-vu-oplevelse for Miss B. Haven, og historien skulle endda gentage sig en tred-

je gang i 1994, da bandet udsendte en ny og fremragende samling sange på **Suk & Stads**. Albummet blev også indspillet i en engelsksproget udgave og udsendt internationalt i 1996 under gruppenavnet Marta Marta, som tillige var titlen på albummet. Resultatet var dog det samme: Radiosucces indenlands, blandt andet med sangen *Blomst & honning*, tavshed udenlands. Det var trist, og det kan synes mærkeligt, men pop- og rockmusikkens verden er heldigvis uforudsigelig. Den kan ikke regnes ud, og det vidste Lise Cabble, som havde åndet og levet musik siden sine tidlige teenageår.

Man kan derfor ikke andet end beundre hendes flid, ihærdighed og stamina. Hun lod sig ikke slå ud af nok en kurv, for som hun synger i *Making Love In The Snow*; en af sine mange smukke sange: "Adventure lies one kiss away". Der er ingen grund til at give op, eventyret ligger kun et kys herfra, måske et sted mellem Mols og Skagen.

Miss B. Haven valgte at gå i opløsning i 1997, hvor Lise Cabble – sammen med Mette Mathiesen – allerede havde åbnet en dør ind til et nyt og for mange overraskende rum: Melodi Grand Prix. Til den danske del af konkurrencen havde de skrevet sangen *Fra Mols til Skagen* og fået Aud Wilken til at synge. Sangen tog keglere i visse kredse, måske fordi den brød med den typiske grandprixsang, som ofte var storladet grænsende til det svulstige. Aud Wilken vandt konkurrencen i Danmark og fik som nævnt en fornem femteplads ved Eurovision Song Contest, der dét år blev afholdt i Irland; Danmarks bedste placering, siden Birthe Kjær maledede byen rød i 1989.

Oplevelsen gav sangskriverne grandprix-blod på tanden, og de næste godt ti år forsøgte de sig med nok en sang til Aud Wilken og to til Sanne Gottlieb, men kom ikke i nærheden af succesen fra 1995. Uden for grandprixverdenen skrev Lise Cabble og Mette Mathiesen også sange, blandt andet *Sidste nummer* til Peter Belli, som Kim Larsen – sangskriveren over dem alle – blev så glad for, at han tog den ind i sit repertoire, som ellers ikke manglede gode sange. Det siger en del.

Lise Cabble gik nu all in på at skrive sange til andre, og det kunne forskellige artister som Sanne Salomonsen, Michael Learns To Rock og Johnny Deluxe nyde godt af, foruden de mange overvejende yngre og ukendte sangere, som fik glæde af de sange, hun var med til at skrive til det danske melodigrandprix. Til og med 2021 har hun haft en aktie i hele 20 sange, og hun er da også flere gange blevet omtalt som "Danmarks Grand Prix-dronning".

Det er ikke uretfærdigt, mener Emmelie de Forest, der som sagt gik helt til tops i konkurrencen i 2013 med sangen *Only Teardrops* og siden har arbejdet sammen med mange forskellige i branchen:

"Lise har – som de fleste sangskrivere i Eurovisionen – en stor kærlighed til pop, men det er alligevel anderledes med hende, fordi hun kommer fra en anden verden. Bare det, at et af hendes største idoler er Patti Smith, som hun tit har med som reference til sangskrivningssessions, gør resultatet anderledes. Sammensmeltningen af noget poppet og noget mere kantet er fedt og usædvanligt," mener Emmelie de Forest, som har været glad for samarbejdet med Lise Cabble:

"I starten skrev jeg også med andre sangskrivere og blev af og til kørt henover og fik ikke et ben til jorden, men Lise var altid imødekommende og interesseret i det, jeg kom med og foreslog. Hun ville virkelig gerne have mine ideer med på sangene," fortæller Emmelie de Forest og tilføjer, at hun også fik stor støtte og opbakning af Lise i den spændte tid mellem det danske grandprix og den internationale finale for ti år siden.

"Hun delte generøst af sine erfaringer og hjalp mig med mange ting, fx var hun med mig ude og lede efter det tøj, jeg skulle optræde i, og sammen fandt vi den 30'er-underkjole og det 20'er-sjal, det endte med at blive," fortæller Emmelie de Forest.

Lise Cabble er sjældent den, der råber højest, men der bliver lyttet til hende, når hun siger noget. Hendes mening vægter tungt, for den kommer fra et rent hjerte. Hun er ikke til fals, og selv om nej'et ligger lettere på hendes tunge end ja'et, stiller hun gerne op, når der er brug for hende, og det handler om musik. Det var der en dag i 1990, da hun hørte fra sine gamle venner fra *Punkenborg*. Sods havde skiftet navn til Sort Sol og havde fået kontrakt med Sony Music og var nu i gang med at indspille deres første album for selskabet og ønskede at få hende med på tre af sangene:

"Lise har en distinkt stemme, og hun er både kølig og sensuel på én gang, hvilket passede godt på *Carry Me Into The Sun* og *Midnight Train To Summer*, mens hun synger sit eget vers i *Two Tongue Tale*, hvor hun er Nancy Sinatra over for Steens [Jørgensen] Lee Hazlewood," fortæller

Knud Odde og henviser til det umage pars samarbejde, der især slog gnister i klassikeren *Some Velvet Morning*.

Knud Odde var dengang bassist og hovedsangskriver i Sort Sol og har stor respekt for Lise Cabble som komponist, forbillede og forgrundsfigur:

"Hun er en distinkt sanger og sangskriver og står markant i det musikalske brud med punk og nyrock, og hun formidler på samme måde som amerikanske Chrissie Hynde en feministisk vinkel i musik på en cool og rocket måde med humor, vid og charme," mener han og fastslår, at Lise Cabble er "en foregangs kvinde for senere generationer."

Det udsagn er ikke helt tosset, og mon ikke hun vil få alle generationer i tale, når hun – sammen med Burhan G – skal skrive ny musik til en kommende musical over Lise Nørgaards udødelige tv-serie *Matador*? Det er svært at forestille sig andet.

Og hvad mangler der så? Korrekt. En solo-lp. Måske skal Lise Cabble gøre sin gamle ven kunststykket efter og albumdebutere i eget navn i en alder af +60? Det er aldrig for sent, kunne hun se i efteråret 2022, hvor Knud Odde udgav sit første album, og publikum kvitterede ved at købe det direkte ind på den officielle vinylhitlistes førsteplads.

Lise Cabble har sangene liggende, endda stærke sange at dømme ud fra de fem, hun udgav digitalt i august 2019, og hvor navnlig *Tjekker ind og ud* er blevet spillet flittigt på P4. Hun

har stemmen, og så har hun den ubekendte, man engang kaldte x-faktor, inden et populært tv-program devaluerede begrebet; den ubekendte, der er en mangelvare i dansk musik: *Mystikken*. De færreste kender Lise Cabble, og ingen kender hendes næste træk. Hun er stærk, og hun kan det hele og gør det hele. Når hun vil, men uden at gøre et stort nummer ud af det.

Også derfor er hun en fortjent modtager af Musikforlæggernes Ærespris 2023.

Foto: Privat

ALBUMS

Clinic Q:

1 Aye (1983)

Miss B. Haven:

2 Miss B. Haven (1987)

3 On Honeymoon (1988)

4 Ice On Fire (engelsksproget udgave af 2) (1988)

5 Miss B. Haven (engelsksproget udgave af udvalgte sange fra 2-3) (1990)

6 Mellem hjerter og spar (1991)

7 Miss B. Haven (engelsksproget udgave af 6) (1992)

8 Suk & stads (1994)

Marta Marta:

9 Marta Marta (engelsksproget udgave af 8) (1996)